

คำวินิจฉัยของ นายสุจิต บุญบงการ ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

ที่ ๑๕/๒๕๕๕

วันที่ ๒๕ เมษายน ๒๕๕๕

เรื่อง ประธานรัฐสภาส่งเรื่องให้วินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๖ กรณีปัญหาเกี่ยวกับ
ความชอบด้วยรัฐธรรมนูญของกระบวนการถอดถอนตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

ข้อเท็จจริง

นายอุทัย พิมพ์ใจชน ประธานรัฐสภาได้ยื่นเรื่องขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยปัญหาเกี่ยวกับความชอบด้วยรัฐธรรมนูญ ของกระบวนการถอดถอน นายกระมล ทองธรรมชาติ นายจุมพล ณ สงขลา นายพันธ์ จันทรปาน และนายศักดิ์ เตชะชาญ ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ ออกจากตำแหน่ง สรุปเป็นใจความว่า

เมื่อวันที่ ๒๖ มีนาคม ๒๕๕๕ นายสถิตย์ เล็งไธสง กับคณะ วันที่ ๑๐ เมษายน ๒๕๕๕ นายสามารถ แก้วมีชัย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรกับคณะ วันที่ ๑๐ เมษายน ๒๕๕๕ พลตรี ศรชัย มนตรีวัต สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรกับคณะ ได้มีหนังสือขอให้ประธานรัฐสภาเสนอเรื่องพร้อมความเห็นต่อศาลรัฐธรรมนูญเพื่อพิจารณากรณีถอดถอน นายกระมล ทองธรรมชาติ นายจุมพล ณ สงขลา นายพันธ์ จันทรปาน และนายศักดิ์ เตชะชาญ ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญออกจากตำแหน่ง ว่าชอบด้วยรัฐธรรมนูญ และพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๒ หรือไม่

กรณีนี้สืบเนื่องจาก พลตรี สนั่น ขจรประศาสน์ กับคณะได้ยื่นรายชื่อประชาชน ผู้มีสิทธิเลือกตั้งซึ่งเข้าชื่อร้องขอให้ถอดถอนตุลาการศาลรัฐธรรมนูญทั้งสี่คนข้างต้นออกจากตำแหน่ง ประธานวุฒิสภาได้ดำเนินการตรวจสอบและพิจารณาว่า คำร้องขอถูกต้องและครบถ้วน จึงได้ส่งเรื่องให้คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริง

ต่อมาในการประชุมวุฒิสภาในวันศุกร์ที่ ๒๒ มีนาคม ๒๕๕๕ ได้มีสมาชิกวุฒิสภาทักท้วงการตรวจสอบคำร้องขอ โดยมีความเห็นแบ่งเป็นสองฝ่าย

ฝ่ายแรกเห็นว่า เมื่อประธานวุฒิสภาได้ตรวจสอบคำร้องขอคุณสมบัติ และเอกสารหลักฐานของประชาชนผู้เข้าชื่อร้องขอ แล้วถ้าปรากฏว่าถูกต้องตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญและพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๒ ประธานวุฒิสภาต้องส่งเรื่องให้คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติดำเนินการไต่สวนโดยเร็ว

ฝ่ายที่สองเห็นว่า ประชานวุฒิสภาควรส่งรายชื่อประชาชนผู้เข้าชื่อร้องขอดังกล่าวให้สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งตรวจสอบคุณสมบัติว่าเป็นผู้มีสิทธิเข้าชื่อร้องขอให้ถอดถอนบุคคลออกจากตำแหน่งหรือไม่

เมื่อพิจารณาบทบัญญัติรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕๕ ซึ่งให้อำนาจศาลรัฐธรรมนูญที่จะวินิจฉัยชี้ขาดว่าผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองผู้ใดจงใจไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินหรือจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินอันเป็นเท็จตามคำร้องขอของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติหรือไม่ และศาลรัฐธรรมนูญมีอำนาจหน้าที่ตามรัฐธรรมนูญที่จะตรวจสอบการใช้อำนาจของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ว่าถูกต้องหรือไม่ ตามที่บัญญัติไว้ในหมวด ๑๐ ของรัฐธรรมนูญ ส่วนที่ ๑ การแสดงบัญชีรายการทรัพย์สินและหนี้สิน และรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๘ ยังได้บัญญัติรับรองการใช้อำนาจของศาลรัฐธรรมนูญ ให้คำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญเป็นเด็ดขาดมีผลผูกพันรัฐสภา คณะรัฐมนตรี ศาลและองค์กรอื่นของรัฐ

ดังนั้น การที่พลตรี สนั่น ขจรประศาสน์ กับคณะ ร้องขอให้ถอดถอนตุลาการศาลรัฐธรรมนูญทั้งสี่คน โดยกล่าวหาว่าพิจารณาวินิจฉัยไม่ถูกต้องตามที่คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติร้องขอนั้น แม้จะเป็นการร้องขอให้ดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ของตุลาการศาลรัฐธรรมนูญทั้งสี่คนในคำวินิจฉัยส่วนตน มิใช่เป็นการร้องขอให้ยกเลิกหรือเปลี่ยนแปลงคำวินิจฉัยอันเป็นที่ยุติเด็ดขาดแล้วก็ตาม แต่ก็เป็นที่เห็นได้ว่าคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติต้องก้าวล่วงไปพิจารณาวินิจฉัยในคำวินิจฉัยส่วนตนของตุลาการศาลรัฐธรรมนูญทั้งสี่คนว่าชอบด้วยรัฐธรรมนูญหรือไม่ จึงเป็นกรณีที่ศาลรัฐธรรมนูญถูกตรวจสอบคำวินิจฉัยอันเป็นที่ยุติเสร็จเด็ดขาดแล้ว ซึ่งน่าจะไม่ใช่ชอบด้วยรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๘

ความเป็นมาของการร้องขอในครั้งนี้มาจากกรณีการยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินของพันตำรวจโท ทักษิณ ชินวัตร ซึ่งคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติพิจารณาแล้วเห็นว่าเข้าข่ายตามบทบัญญัติรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕๕ และตุลาการศาลรัฐธรรมนูญทั้งสี่คน พิจารณาวินิจฉัยแล้วเห็นว่าบทบัญญัติรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕๕ ไม่อาจนำมาใช้บังคับกับผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองที่พ้นจากตำแหน่งแล้วก่อนครบกำหนดยื่นแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินครั้งแรกกรณีเข้ารับตำแหน่งได้ ซึ่งเป็นความเห็นที่ขัดแย้งกับคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ดังนั้นการที่ประชานวุฒิสภาส่งเรื่องให้คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติไต่สวนคำร้องขอให้ถอดถอนตุลาการศาลรัฐธรรมนูญทั้งสี่คนออกจากตำแหน่ง จึงเป็นการก้าวล่วงในเนื้อหา คำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญอันเป็นที่ยุติเสร็จเด็ดขาดแล้ว ซึ่งคณะกรรมการป้องกันและปราบปราม

การทุจริตแห่งชาติถือได้ว่าเป็นผู้มีส่วนได้เสียโดยตรงตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๒ มาตรา ๒๕ ซึ่งบัญญัติว่า “ในกรณีที่กรรมการอนุกรรมการหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ใดเป็นผู้มีส่วนได้เสีย โดยตรงหรือโดยอ้อมในเรื่องใดๆ ห้ามมิให้ผู้นั้นเข้าร่วมในการไต่สวนข้อเท็จจริงพิจารณาหรือวินิจฉัยเรื่องดังกล่าว”

ปัญหาที่ว่าศาลรัฐธรรมนูญจะเปลี่ยนแปลงคำวินิจฉัยที่ได้เคยวินิจฉัยไว้แล้วได้หรือไม่เพียงใด ย่อมเป็นที่ยุติว่าคำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญย่อมถือเป็นยุติเด็ดขาด ผูกพันองค์กรทุกองค์กรตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๘ แต่คำวินิจฉัยดังกล่าวย่อมไม่ผูกพันศาลรัฐธรรมนูญเอง กล่าวคือ หากศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาแล้วเห็นว่าคำวินิจฉัยที่ได้เคยวินิจฉัยไม่ถูกต้องหรือไม่เหมาะสมหรือไม่มีเหตุผล ศาลรัฐธรรมนูญย่อมเปลี่ยนแปลงแก้ไขคำวินิจฉัยได้ ดังเช่นที่ศาลรัฐธรรมนูญก็เคยมีคำวินิจฉัยที่ ๕๘ - ๖๒/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๓๐ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๔ ว่าองค์การบริหารส่วนจังหวัด องค์การบริหารส่วนตำบลและเทศบาล มิใช่องค์กรตามรัฐธรรมนูญ อันเป็นการกลับคำวินิจฉัยที่ ๔/๒๕๕๑ ลงวันที่ ๑๖ กรกฎาคม ๒๕๕๑ ที่วินิจฉัยว่าเทศบาลเป็นองค์กรตามรัฐธรรมนูญ ประกอบกับการตีความบทบัญญัติรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕๕ นั้น มีผู้ทรงคุณวุฒิทางกฎหมายหลายท่านได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการบังคับใช้ที่แตกต่างกัน กล่าวคือ บางท่านมีความเห็นว่า มาตรา ๒๕๕ ใช้บังคับกับกรณีของพันตำรวจโท ทักษิณ ชินวัตร ได้เพราะเป็นมาตรการบังคับสำหรับผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ที่ไม่ปฏิบัติตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕๑ มาตรา ๒๕๒ ส่วนบางท่านเห็นว่า มาตรา ๒๕๕ ไม่ใช่บังคับกับกรณีของพันตำรวจโท ทักษิณ ชินวัตร เพราะได้พ้นจากตำแหน่งไปแล้ว ก่อนครบกำหนดที่จะต้องยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินครั้งแรกไม่อาจนำมาตรา ๒๕๕ มาใช้บังคับได้ จึงเป็นการวินิจฉัยปัญหาข้อกฎหมายอันเป็นปกติวิสัยของนักกฎหมาย โดยเฉพาะอย่างยิ่งตุลาการศาลรัฐธรรมนูญนั้นย่อมได้รับการคุ้มครองโดยรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๔๕ ที่ให้มีอิสระในการพิจารณาพิพากษาอรรถคดีให้เป็นไปตามรัฐธรรมนูญและกฎหมาย จึงไม่น่าที่จะถือได้ว่าตุลาการศาลรัฐธรรมนูญทั้งสี่คนกระทำผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรม ทั้งนี้ หากพิจารณาบทบัญญัติในประมวลกฎหมายอาญาเกี่ยวกับความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรม ซึ่งต้องมีเจตนาพิเศษ อาทิ เจตนาทุจริตแล้วย่อมเห็นได้ว่า กรณีเช่นนี้ไม่น่าจะต้องด้วยบทบัญญัติรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓๐๓ แต่อย่างใด

ประธานรัฐสภาพิจารณาแล้วเห็นว่า คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ มีบทบาทและอำนาจหน้าที่ตามรัฐธรรมนูญต้องดำเนินการไต่สวนคำร้องขอถอดถอนตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ ทั้งสี่คน ให้เป็นไปโดยสุจริตและเที่ยงธรรม ซึ่งหากคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ซึ่งเป็นผู้มีส่วนได้เสียโดยตรงได้ยกคำวินิจฉัยศาลรัฐธรรมนูญอันเป็นที่ยุติและมีผลผูกพันคณะกรรมการ

ป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติมาดำเนินการได้ส่วนตามคำร้องแล้ว อาจเกิดความสงสัยว่า กระบวนการได้ส่วนดังกล่าวไม่ชอบด้วยรัฐธรรมนูญ จึงเป็นกรณีที่มีปัญหาข้อโต้แย้งเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ อันอาจส่งผลกระทบต่อคำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญ ซึ่งอดีตผู้พิพากษาศาลฎีกาและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรได้โต้แย้ง อำนวยหน้าที่ของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติว่าปฏิบัติหน้าที่ขัดต่อบทบัญญัติรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๘

ปัญหาดังกล่าวเป็นปัญหาเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ของวุฒิสภา คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ซึ่งเป็นองค์กรตามรัฐธรรมนูญ ดังนั้นประธานรัฐสภาจึงอาศัยอำนาจตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๖ เสนอเรื่องดังกล่าวต่อศาลรัฐธรรมนูญ เพื่อพิจารณาวินิจฉัย เป็นบรรทัดฐานต่อไป

ประธานรัฐสภาได้ขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๖ ดังต่อไปนี้

๑. การที่ศาลรัฐธรรมนูญได้มีคำวินิจฉัยที่ ๒๐/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๓ สิงหาคม ๒๕๕๔ แล้วเป็นเหตุให้บุคคลที่ไม่ยอมรับในคำวินิจฉัยนั้น เป็นผู้ริเริ่มและได้ไปแสดงตนต่อประธานวุฒิสภา เมื่อวันที่ ๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๔ และดำเนินการรวบรวมรายชื่อประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งไม่น้อยกว่าห้าหมื่นคนยื่นต่อประธานวุฒิสภา เมื่อวันที่ ๑๕ มีนาคม ๒๕๕๕ เพื่อขอร้องให้วุฒิสภามีมติถอดถอนตุลาการศาลรัฐธรรมนูญที่เป็นองค์คณะในการพิจารณาและมีคำวินิจฉัยออกจากตำแหน่ง โดยกล่าวหาว่าตุลาการทั้งสี่คนกระทำผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรม การดำเนินการของผู้ริเริ่มและการเข้าชื่อร้องขอของประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งดังกล่าวชอบด้วยรัฐธรรมนูญ หรือไม่

๒. กรณี ตามข้อ ๑ เมื่อประธานวุฒิสภาได้รับคำร้องขอและรายชื่อประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งเข้าชื่อร้องขอดังกล่าว มิได้ดำเนินการตรวจสอบคุณสมบัติว่าประชาชนที่เข้าชื่อร้องขอเป็นผู้เสียสิทธิเข้าชื่อร้องขอเพื่อให้วุฒิสภามีมติถอดถอนตามกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและสมาชิกวุฒิสภา เป็นการกระทำที่ชอบด้วยรัฐธรรมนูญ หรือไม่

๓. การที่ประชาชนจำนวนไม่น้อยกว่าห้าหมื่นคนเข้าชื่อร้องขอให้ดำเนินการถอดถอน นายกระมล ทองธรรมชาติ นายจุมพล ณ สงขลา นายพันธ์ จันทรปาน และนายศักดิ์ เตชะชาญ ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญออกจากตำแหน่ง มีสาเหตุจากการที่ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยว่า นายอนันต์ ศวัสตนานนท์ นายชัชชัย สุเมธโชติเมธา นายมะฮูเซน มะสุยี นายโกศล ศรีสังข์ นายจิรายุ จรัสเสถียร พลตรี สนั่น ขจรประศาสน์ นายสุเมธ อุพลเถียร นายประยุทธ์ มหากิจศิริ มีความผิดตามมาตรา ๒๕๕ ของรัฐธรรมนูญ และวินิจฉัยว่า พันตำรวจโท ทักษิณ ชินวัตร ไม่มีความผิดตามมาตรา ๒๕๕ ของรัฐธรรมนูญ ซึ่งคณะกรรมการ ป.ป.ช. เป็นองค์กรที่เสนอเรื่องให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัย จึงถือได้ว่า

คณะกรรมการ ป.ป.ช. เป็นผู้มีส่วนได้เสียโดยตรงหรือโดยอ้อมตามมาตรา ๒๕ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๒ ดังนั้นเมื่อมีการเข้าชื่อร้องขอให้ถอดถอนตุลาการศาลรัฐธรรมนูญเช่นนี้ คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ จะดำเนินการไต่สวนตามคำร้องดังกล่าวได้หรือไม่

๔. การดำเนินการเพื่อให้วุฒิสภามีมติถอดถอนตุลาการศาลรัฐธรรมนูญตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓๐๓ อันมีสาเหตุมาจากการทำหน้าที่ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญในการพิจารณาวินิจฉัยคดีของศาลรัฐธรรมนูญเป็นการแทรกแซงการใช้อำนาจของศาลรัฐธรรมนูญอันเป็นการขัดต่อบทบัญญัติรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕๕ มาตรา ๒๖๘ หรือไม่ และการดำเนินการขอให้วุฒิสภามีมติถอดถอนตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ ทั้งสี่คนดังกล่าว โดยไม่มีข้อเท็จจริงอย่างอื่นประกอบว่าร่ำรวยผิดปกติ ส่อไปในทางทุจริตต่อหน้าที่ ส่อว่ากระทำผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ ส่อว่ากระทำผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรม หรือส่อว่าจงใจใช้อำนาจหน้าที่ขัดต่อบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญหรือกฎหมาย เป็นการดำเนินการที่ชอบด้วยรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓๐๓ ถึงมาตรา ๓๐๗ หรือไม่

ข้อวินิจฉัย

ประเด็นที่ต้องพิจารณาวินิจฉัยมีว่า

คำร้องขอดังกล่าวของประธานรัฐสภาเป็นไปตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๖ หรือไม่

รัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๖ บัญญัติว่า “ในกรณีที่มีปัญหาเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ขององค์กรต่าง ๆ ตามรัฐธรรมนูญ ให้องค์กรนั้นหรือประธานรัฐสภา เสนอเรื่องพร้อมความเห็นต่อศาลรัฐธรรมนูญ เพื่อพิจารณาวินิจฉัย”

พิจารณาแล้วเห็นว่า กรณีที่จะเป็นไปตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๖ ต้องเป็นการร้องขอขององค์กรตามรัฐธรรมนูญ หรือประธานรัฐสภา และเป็นการร้องขอในปัญหาเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ขององค์กรตามรัฐธรรมนูญ กล่าวคือเป็นปัญหาความขัดแย้งในอำนาจหน้าที่ขององค์กรตามรัฐธรรมนูญ ทั้งที่เป็นกรณีความขัดแย้งในอำนาจหน้าที่ระหว่างสององค์กรขึ้นไป หรือเป็นปัญหาเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ขององค์กรใดองค์กรหนึ่ง

สำหรับกรณีของคำร้องนี้ ผู้ร้องเป็นประธานรัฐสภา ดังนั้นในส่วนของผู้ร้องจึงไม่เป็นประเด็นปัญหา ประเด็นที่เป็นปัญหาต้องพิจารณาวินิจฉัยคือ ประเด็นที่ขอให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยที่ปรากฏในคำร้อง ทั้ง ๔ ประเด็นนั้นเป็นกรณีของปัญหาที่เกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ขององค์กรตามรัฐธรรมนูญหรือไม่

ประเด็นที่ขอให้พิจารณาวินิจฉัยประเด็นที่ ๑ เป็นประเด็นปัญหาว่า การดำเนินการของผู้ริเริ่ม และการเข้าชื่อร้องขอของประชาชน เพื่อให้ดำเนินการถอดถอนตุลาการศาลรัฐธรรมนูญทั้ง ๔ คนข้างต้น

ชอบด้วยรัฐธรรมนูญหรือไม่ พิจารณาแล้วเห็นว่าไม่เป็นกรณีที่เกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ขององค์กรตามรัฐธรรมนูญ เพราะเป็นการดำเนินการของบุคคลไม่ใช่เป็นการดำเนินการขององค์กรตามรัฐธรรมนูญ กรณีนี้จึงไม่เข้าข่ายตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๖

ประเด็นที่สอง ที่ขอให้พิจารณาเป็นประเด็นปัญหาว่า เมื่อประธานวุฒิสภาได้รับคำร้องขอและรายชื่อผู้มีสิทธิเลือกตั้งเข้าชื่อร้องขอดังกล่าว มิได้ดำเนินการตรวจสอบคุณสมบัติของประชาชนที่เข้าชื่อร้องขอ เป็นการกระทำที่ชอบด้วยรัฐธรรมนูญหรือไม่ พิจารณาแล้วเห็นว่า การดำเนินการประธานวุฒิสภาในกรณีนี้ไม่ใช่เป็นการดำเนินการในฐานะเป็นตัวแทนของวุฒิสภา ขั้นตอนของกระบวนการถอดถอนในขั้นนี้ยังไม่ถึงวุฒิสภาเป็นขั้นตอนของการเข้าชื่อร้องขอแล้วส่งให้ประธานวุฒิสภาเพื่อยื่นเรื่องต่อไปให้คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ วุฒิสภายังไม่มีบทบาทแต่อย่างใดในขั้นตอนนี้ การดำเนินการดังกล่าวของประธานวุฒิสภาจึงไม่ใช่เป็นปัญหาเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ขององค์กรตามรัฐธรรมนูญ จึงไม่เข้าข่ายตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๖

ประเด็นที่สาม เป็นประเด็นที่ประธานรัฐสภาขอให้พิจารณาว่า ในเมื่อคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติเป็นผู้เสนอให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยกรณีพันตำรวจโท ทักษิณ ชินวัตร เนื่องจากเห็นว่ากรณีเข้าข่ายตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕๕ และเมื่อศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยว่า พันตำรวจโท ทักษิณ ชินวัตร ไม่มีความผิดตามมาตรา ๒๕๕ แห่งรัฐธรรมนูญ คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติจึงเป็นผู้มีส่วนได้เสียโดยตรงหรือโดยอ้อมตามมาตรา ๒๕ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติจะดำเนินการไต่สวนคำร้องขอให้ถอดถอนตุลาการทั้งสี่คนได้หรือไม่ พิจารณาแล้วเห็นว่า การดำเนินการของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ในกรณีพันตำรวจโท ทักษิณ ชินวัตร และการดำเนินการไต่สวนตามคำร้องขอให้ถอดถอนตุลาการศาลรัฐธรรมนูญสี่คนนั้นเป็นการดำเนินการตามรัฐธรรมนูญและกฎหมาย ส่วนกรรมการท่านใดจะเป็นผู้มีส่วนได้เสียเป็นรายบุคคลคือเป็นผู้ได้ประโยชน์ หรือเสียประโยชน์อย่างใดบ้างจากคำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญ ในกรณีพันตำรวจโท ทักษิณ ชินวัตร ไม่ปรากฏอยู่ในคำร้องขอของประธานรัฐสภาจึงไม่มีปัญหาเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ กรณีนี้จึงไม่เข้าข่ายรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๖

ประเด็นที่สี่ เป็นประเด็นที่ขอให้วินิจฉัยว่า การดำเนินการเพื่อให้วุฒิสภาถอดถอนตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ อันเนื่องจากการทำหน้าที่ของตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ ในการพิจารณาวินิจฉัยคดีของศาลรัฐธรรมนูญ เป็นการแทรกแซงการใช้อำนาจของศาลรัฐธรรมนูญหรือไม่ และการดำเนินการขอให้

ถอดถอนตุลาการสี่คนดังกล่าวโดยไม่มีข้อเท็จจริงอย่างอื่นประกอบว่า ร่ำรวยผิดปกติส่อไปในทางทุจริต ต่อหน้าที่ ส่อว่ากระทำผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ ส่อว่ากระทำผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรม หรือส่อว่าจงใจใช้อำนาจหน้าที่ขัดต่อบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญหรือกฎหมาย เป็นการดำเนินการที่ ชอบด้วยรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓๐๓ ถึงมาตรา ๓๐๗ หรือไม่ พิจารณาแล้วเห็นว่าการดำเนินการตาม คำร้องดังกล่าวของวุฒิสภา และคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ เป็นการดำเนินการ ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓๐๓ ถึงมาตรา ๓๐๗ จึงไม่มีปัญหาเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ ป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติและวุฒิสภา ส่วนการดำเนินการถอดถอนตุลาการทั้งสี่คน ดังกล่าวจะมีผลกระทบต่อความเป็นอิสระในการพิจารณาพิพากษาอรรถคดีตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๔๕ หรือไม่นั้นเห็นว่า มาตรา ๒๔๕ เป็นการคุ้มครองความเป็นอิสระของผู้พิพากษาและตุลาการใน การพิจารณาพิพากษาและวินิจฉัยคดี ไม่ให้มีการแทรกแซงจากบุคคลหรือหน่วยงานต่าง ๆ เพื่อให้ผล การพิจารณาเป็นอย่างหนึ่งอย่างใด จึงเป็นคนละกรณีกับการดำเนินการได้ส่วนเพื่อถอดถอนตุลาการ ศาลรัฐธรรมนูญดังกล่าวตามมาตรา ๓๐๓ ถึงมาตรา ๓๐๗ ตามคำร้องขอ กรณีนี้จึงไม่เข้าข่าย ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๖

ด้วยเหตุผลข้างต้น จึงเห็นได้ว่าคำร้องขอของประธานรัฐสภาให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัย ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๖ ปัญหาความชอบด้วยรัฐธรรมนูญของกระบวนการถอดถอนตุลาการ ศาลรัฐธรรมนูญนั้น ไม่เป็นปัญหาเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ขององค์กรตามรัฐธรรมนูญแต่อย่างใด จึงไม่ เข้าข่ายรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๖ จึงวินิจฉัยยกคำร้อง

นายสุจิต บุญบงการ

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ